

„Sloča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri ostanilih in tako tudi pri „po-lanica“ se plačuje za navadno tristop-ne vrste:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „
Zaveže drke po prostora.

SLOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na Starem trgu in v Namski ulici in v prodajalnici G. Likarja v Semeniških ulicah št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uredništvu Via Mercato 12, naročnina pa opravništvu „Sloča“, Via Seminario št. 10.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi na so blagovoljno franšujo. — Delovcem in drugim nepremotnim so naročnina sniža, akone oglašje pri opravništvu.

Nevarnost.

Volitve v kmečkih občinah so končane ter so pokazale v žalostnem svitu politične odnošaje goriških Slovencev. Na Krašu je bil znan položaj gleda volitev že iz prejšnjih let; zato je „Sloča“ postavila kot svoja kandidata moža, ki bi bila voljena, če tudi bi ne imela njenega priporočila. Na Tolminskem je „Sloča“ pripomogla se svojim imenom in se svojimi kandidati, kakor tudi z resničnim prizadevanjem svojih udov, da se je volitev gladko vršila. Do zadnjega dne je bila neka agitacija proti enemu priporočenih kandidatov; ko je prišlo do volitve, potihnila je nasprotna težnja in šlo je srečno.

Goriški okraj bil je pozorišče obilnih javnih in skrivnih bojov ter je doživel volilni vsepoh, ki znači zdvijanost na političnem polju in ločenje duhov, ako se pri volitvah v velikem posestvu stvar ne popravi.

„Sloča“ je v svoji sedanjosti sestavi svojo ulogo igrala. Odbor je postavil kandidata za okolico goriško, a društveniki, in sicer najodličnejši med njimi, so listo premenili. Odborniki so pri tem pomagali ter se skupno veselili zmage proti „Slogi“. Ali je to resno delovanje na političnem polju? Če se bojuje stranka proti stranki, društvo proti društvu, je to umljivo; ali če delajo društveniki proti odboru in se odborniki k temu smejejo ter pomagajo uničevati svoje sklepe, za katere zahtevajo od drugih pomoči, sklicujejo se na volilno disciplino, ne vemo, kako bi imenovali tako početje. Naš list ima je toliko spoštovanja do „Sloge“, da jej je odprl izključljivo svoje prostore, da je na korist njene liste zatiral nasprotne dopise in pojave, in zdaj se je pokazalo, da so nas pošiljali v boj za stvar, katere „Sloča“ v svojih društvenikih ni nameravala, da med tem so „Slogarji“ za našim hrbtom vse druge načrte kovali. Da so društveniki proti odboru sklepali in glasovali, se nikomur čudno ne zdi; če smo pa mi le besedico zničili, ki se je dala obratiti proti „Sloginemu“ predsedniku, hitro je bil ogenj v strehi. Te čin društva „Sloča“ si hočemo zapomniti.

Vsepoh goriške volitve je nenavadna raskatenost med Vipavci, ki se dejansko pokaže pri volitvah v velikem posestvu.

„Sloča“ je tudi za to skupino postavila kandidata; iz skušnje v goriški okolici bi se ne vedelo, ali so ti pravi kandidati, ali pa imajo „Slogarji“ katere druge in petto. Zdi se, da so pravi, ker vsi so „Sloginemu“ predsedniku osebni prijatelji in udano poslušni. Taki poslušni so gotovo pravi, ker so med seboj, kakor ena „družina“.

O Vipavcih se sliši, da so popolnoma nasprotni tem kandidatom ter nepreklicljivo odločeni glasovati za druge — tudi narodne in s „Sloginimi“ enako voljavne, če ne še boljše — kandidate.

Na „Slogi“ je zdaj ležeče, kakšen bo prihodnji deželni zbor goriški. Ako je „Slogarjem“ (društvenikom) več ležeče na „družini“, ko na narodu, bodo zastopali slovensko voliko posestvo trije Italijani (kajti ti imajo nad tretjino glasov in se pripravljajo na volitev proti Slovincem); ako pa želijo narodnjake, če tudi ne osebne prijatelje „Sloginega“ predsednika, jih dobijo. Dovolj je grešila „Sloča“ (v svojih najodličnejših udih) proti volilni disciplini, naj se vzdrami vsaj zadajo uro in naj se složi z narodovo voljo, s voljo volilcev, katero naj povzroči, predno bo volilni dan ali vsaj zadnji dan pred volivjo.

Ob enem se obračamo do vseh volilcev iz velikega posestva ter jih rotimo, naj pridejo prav gotovo k volitvi ali pa naj pošljejo svoje pooblastilo s izkaznico vred društvu „Sloča“ ali kateremu zanesljivemu narodnjaku. Prosimo jih, naj se pogovorijo in naj se složijo med sabo. Nam se zdi neverjetno, da bi se „Sloča“ ne udala pravičnim zahtevam volilcev, posebno Vipavcev, ki so do zdaj brez zastopnika iz svojega kraja.

Nevarnost nam žuga, da zgubimo v dežel-nem zboru tri sodeže, v deželnem odboru eden in v

deželnem šolskem svetu eden. V nevarnosti je dolžan vsakdo delati na vse kriplje, v prvi vrsti oni odlični „Slogarji“, ki so na nečuten način rušili volilno disciplino ter pripomogli k tej nevarnosti!

Valentinu Vodniku.

Z odkritjem spomenika, postavljenega prvemu slovenskemu pesniku, Valentinu Vodniku lakaže se bela Ljubljana 29. in 30. junija zopet kot prava in pristna mati in stolica Slovenije oživljena. Ponosno nam blje srce videčim, da je prvi spomenik v središču slovenskem in prvi slovenski spomenik sploh v čast in slavo pesnika Valentina Vodnika. S tem pokladajo Slovenci žrtvo hvalečnosti na žrtvenik drage jim domovine. Prijnava pa ob enem s tem slovenskim činom, da znaajo čislati pesništvo, njegova blažilna moč in upliv slovatva do probujenja narodnega mišljenja. Vsepihi, ki se nam kažejo danes 70 let po smrti slavljenege pesnika, gotovo ne bi bili tako velikanski, da ni se oglasila v prsih neumrlega Vodnika ista pevska žila, ki je budila in navduševala sovremeniške njegove, ki budi še dandanes nezavedneže in navdušuje zavodne rojake slovenske.

Pesništvo in z njim človeški vzgledi slavi se v Vodnikovem spomeniku. Pesništvo je oni neusahljivi vir, iz katerega zajemamo pravo, čisto veselje; pesništvo krepi in oživlja človeka zemljana hirajočo dušo, da more prenašati pusto vsakdanje življenje; pesništvo nam blaži srce, povzdiguje človeka, predstavlja mu trojico človeških vzgledov: dobro, pravo, lepo.

Vodnik opozoril je prvi na narodno pesništvo in narodni život sploh; poprijel se je tudi ljudske omike. Ideja narodnosti, probudivši se v požaru francoskega prevrata, predrla je zmagonosno po vsej Evropi dospela tudi v nas Slovence. Slavljeni pesnik razvija je takoj prapor narodnosti, zastavo one misli, pod katero se še sedaj slavno in zmagovajno borimo za naš obstanek. Vzemimo slovenskemu narodu misel narodnosti — ne bo ga več. Vodnik ustanovil je prvi slovenski časnik; Vodnikove „Novice“ kazale so pot, katero hodijo in morajo hoditi časniki, kojih namen je pouk naroda in razširjenje narodne omike. Vodnik položil je temelj vsem slovenskim slovarjem, vzdignil zaklad slovenskega jezika ter pokazal milino, krepkost in bogastvo drage nam materinščine. Vodnik deloval je plodonosno na šolskem in znanstvenem polju.

Kip, ki se slovesno odkrije prihodnjo nedoljo, naj glasno priča vsemu svetu, da in kako zna rod slovenski častiti in slaviti velmoža in pesnika, kateri je — kakor že kaže njegovo ime — bil svojim rojakom vodnik v pravem pomenu besede. Zatorej tudi mi, ki se v duhu udeležujemo slavnostnih govorov pridružujoci se brezštevilnim častiteljem pesnika slavljencea, kličemo Vodnik-u prvemu slovenskemu pesniku, buditelju priprostega naroda, Vodniku ustanovitelju slovenskega časnikarstva, Vodniku utemeljitelju slovenskega slovarja, Vodniku marljivemu duhovniku, šolniku in bistremu učenjaku: Slava!

„Mir“.

Vodnikova slavnost.

Na praznik sv. Petra in Pavla, dne 29. in 30. t. m., se bo obhajala v Ljubljani velika slavnost. Odkrije se iz bronevine vlita podoba pisatelja in prvega slovenskega pesnika Valentina Vodnika. Iz vseh krajev prihitijo Slovenci v Ljubljano, čitalnice, bralna društva, požarne brambe, sokolska društva s svojimi banderi, dolenske vojaške garde, narodne godbe, potem brez števila posamičnih rodoljubov in rodoljubkinj, kmetov in gospodov, duhovnikov, uradnikov itd.

S čim si je Vodnik tako čast zaslužil, hočemo v kratkem razložiti. Žalostno je bilo v Slovincih pred sto leti in še pozneje, v prvi dobi sedanjega stoletja.

Kmet je bil podložnik graščine, v kateri je gospodovala nemška gospoda. Tudi dole je bila njegova osoda, drugega pouka ni poznal, razum tleluga v oskrbi. Nikogar ni bilo, da bi slovenskim kmetom pisal poučne knjige in časnike v njih jeziku. Gospoda po mesih je bila večidel nemška. Pač se je včasih kakemu Slovincu posrečilo, da je prišel v šole in postal gospod, ali da je s pridnostjo prišel do bogastva. Toda slovenska beseda je bila takrat tako zavržena in saničevana, da so vsi taki potegavili v Nemci, da so sami začeli nemško govoriti in tudi svoje otroke po nemško izrejevali. Tako je bil gospodski jezik povsod le nemški. Kdor se je hotel bolj izučiti, moral se je najprej nemško naučiti, in potem je vzel nemške bukve v roke, kajti slovenskih ni bilo. Velika množica Slovencev po deželi, ki nemško niso snali, ostala pa je brez omike in pouka. Bolj ko so bili Slovenci nevedni, bolj so bili poniževani in tembolj so bili stiskani; saj si sami pomagati niso snali. Takrat so bili Slovenci v resnici „podlaga tujčevi peti“. Zdelo se je, da bo slovenskega rodu kmalo konec. Mesta so bila vsa v tujih rokah; kdor je kaj imel, in kdor je hotel kaj veljati, pačil se sploščeval se je po nemško; slovenskega imena ga je bilo sram, in če je enkrat nemško znal, bilo ga je sram povedati, da je sin slovenskih starišev. (V Primorju šli se je nekoliko nemški jezik, a večinoma italijanski; tako sta postala Gorica in Trst italijanska.)

Zdaj se rodi *) v Zgornji Šiški pri Ljubljani prčtenemu kmetu sinček, kteremu so dali ime Valentin. Pošljejo ga v latinske šole in ko jih dovrši, izvoli si duhovski stan. Ko nastopi svojo vzvišeno duhovsko službo, pogleda mladi, bistroumni mož okoli sebe in vidi, v kako žalostnem stanu živi njegov slovenski rod. Njegovo plemenito srce to hudo peče. Brž je spoznal, da se Slovenci ne povzdignejo do vočno veljave in sroče, dokler ne bodo imeli bukve v svojem jeziku. Koj začne delati. Bog mu je bil podaril pesniško žilo, to se pravi, zmožnost in talent, pesmice zlagati. Naredil nam je lepo vrsto slovenskih pesmic. Da jih natisniti, in ljudstvo jih je z veseljem prebiral. Kako so bili Slovenci takrat zanesljivi, pokazal nam je v pesmi od nemškega in slovenskega konja: prvi je bil vesel, čvrst in bister, drugi pa je ves medel in s povešeno glavou v hlevu stal, ker so mu dajali premalo jesti. Najbolj znana je Vodnikova pesem „Ilirija oživljena!“ katero je naredil pod francosko vladou, kajti Francozi pod prvim Napoleonom so štiri leta vladali (na Goriškem in) na Kranjskem. Omikani Slovenci so se takrat radi imenovali „Ilirci“, h katerim so prištevati tudi Hrvače in Srbe, ker so mislili, da Slovenci, Hrvače in Srbi se s časom spojuje v en sam narod, kateri bi se po stari Iliriji imenoval ilirski in bi bil trdnja podlaga močnega Avstrije. Oni so še dalje mislili, ko naši sedanji politiki, in kdo vé, če ni bila njih misel prava in dobra in če se še enkrat vnovič ne oživi? Razum pesmij pa je Vodnik spisal še mnogo drugih reči, ktere nasteti bi bilo tukaj preobširno in tudi nepošteno. Zadolosti je povedati, da je on začel sploščevati slovenske bukve, in za njim so prišli drugi ter so nadaljevali njegovo delo. Ljudstvo se je začelo učiti slovenskega branja, in stari kakor mladi so začeli z veseljem prebirati bukve, ktere je izdal Vodnik in za njim drugi pisatelji. Ko je toraj Bleiweis začel „Novice“ izdajati, našel je že obdelano zemljo; ljudje so že brati snali in so imeli kolikor voliko že veselja do slovenske in slovenskega berila. Tudi Prešern in Kosciški se naslanjata na Vodnika, kajti od njega sta prejela ogenj rodoljubja in od njega sta prejela listo domoljubno občinstvo, brez kterega noben pisatelj ne more biti, kajti brez poslušalcev vsak govornik izgubi veselje in potihne. Se ve, da so bili časi dozorili, da se je moral Slovence iz spanja zbuditi, in da ni bilo Vodnika, morda bi bil kdo drugi to delo izvršil. To pa Vodnikove zasluge nič ne manjša. Morda bi se bilo potem naše prerojenje zakasnilo za kakih dvajset

*) Pesnik Valentin Vodnik porodil se je dne 8. februarja 1768. leta in je umrl dne 8. januarja 1819. leta naglo za kapom.

let ali še več. Tudi Ameriko bi bil morda kdo drugi našel, ako ne bi bilo Kolumba, toda lahko da še le čez kakih sto let potožijo.

Spominjamo in častimo tedaj spomin nepozabljivega Vodnika, ki je zavolj nas Slovencev toliko skrbil in sitnostij pretrpel in nikdar ni nehaj, naš rod bratiti in ga ljubiti. Ni mogli strpeti, da bi bil Slovenec na svoji zemlji sanjčevan, zato je zapel:

Od nekdanj še tukaj
Stanejo moj rod,
Če vé kdo za drav'ga,
Pevé naj, od kdé?"

Svoje rajake Kranjce je tako lepo k pridnosti opominjal v pesmi:

Kranjce, tvoja zemlja je zdrava,
Za pridne nje lega najprava,
Sreča te je blá, um ti je dar,
Našel bodeš, če nisi naspán."

in še dalje:

Lenega čaka strgan rokav,
Pal'ca bersika, prazen bokar."

V tako priproctih in priánstnih besedah je znal Vodnik svoje rajake buditi! Bil je zmirom vesel in včasih je zapel tudi kako okroglo, kar pa je na starost obžaloval, kakor sama pravi:

Kdo rojen prihodnjih
Bo meni verjel,
Da v letih naročih
Okroglo sem pel?"

Vodnik je sam vedel, da njegov spomin na Slovence ne zgine in da njegove pesmi ne bojo pozabljene, zato si je sam naredil nagrobni napis, s katerim hočemo ta članek končati:

„Ne hčero, ne sina
Po meni ne bo,
Dovolj je spomina,
Me pesmi pojó."

„Mir“.

Dopisi.

V Gorici, dne 4. junija. — V št. 19. „Sode“ od 10. maja t. l. bral sem z veseljem dopis z dežele neznanega mi prijatelja, ki temeljuje potrebo v eš o ga ubiratelja glasovirov in orgelj po deželi ter izražuje željo naj bi jaz podpisani od časa do časa prihajal na deželo popravljat in ubirat glasovirov in orglje. Neznani mi g. dopisnik kaže, da dobro pozna potrebo in pomankljivosti glasovirov, ki so v tem podobni človeku, ki s časom popolnoma oslabi in onemore, ako mu jame premanjkovati hrane in pomoči. Toda ogledimo si, kakó se godi v tem pogledu po deželi.

Dobro mi je znano, kaké vrste ljudje romajo od vasi do vasi po naši deželi in kako se prezentujejo za mojstre, večake gledé ubiranja in popravljajja glasovirov, v istini pa niso drugoga nego sleparji, ki sprejemajo in izvršujejo za vsak denar tudi najtežje delo. A kakó? Glasbeni instrumenti sami spridučejo njih nezmožnost v ti stroki, takó, da postajajo klaviri po nekolicokratnem popravljaji t. j. pokvarjaji popolnoma nerabljivi. Takim skasimojstrom, ljudem, ki se le malo ali povsem neopoznani, ki ne vejo sicer pod poslušno cel zavoj pohvalnih (?) spridučeval in dokumentov, izročuje se takó zelo važno delo: ubiranje in popravljajje orgelj in glasovirov; ljudem, pravim, ki niso ne le našega rodu, ampak celo ne naši državljani, ki se klatijo okrog bres doma in rednega, postavnega poslovanja. Gledé na določbe še nekaj let uvedene postave o vagabundstvu t. j. o takem brezposlovnem pohajkovanju enake vrste ljudij, morala bi glavna policija in žandarmerija storiti potrebne korake. Da je to potrebno, dokazuje naj naslednja dogodka. Pred dvema mesecema prideta dva mladenca v palačo gosp. Giorgi, Francosa, pri „Bajti“ blizu Gorice z naročilom, da ju je poslal Potočnik popraviti in ubrat glasovir. Gospa uvidela je, kaj na njih razcepani obleki, da to ne more biti tokó, pokliče posele in izgnali so ju iz hiše.

Pred nekolicimi meseci pride neki Lah, kateri mi je nekoliko znan, a ponarejenim pismom preč. knesa in nadškofa goriškega k gospodu županu v Campolungu v Furlaniji; v pismu je rečeno, da kneznadškof zahtevajo, naj se tamošnje orglje popravi. Gospod župnik se hitro spoznal, da je to sleparija, in so ga tako hitro tudi odpodili.

Taki ljudje so večinoma Lah, nekateri še celo niso avstrijski državljani. A ni ga, ki bi tako pohajaje pratal, kaj je njih poslovanje. V svoji domovini se boje slepariti, zato dohajajo k nam, kjer uživajo popolno prostost.

Ali je to prav? Taki postopači kradejo delo in zaslužek onim, ki so se ubiranja in popravljajja glasovirov in orgelj izučili in ki morajo kot taki t. j. kot profesionisti plačevati davek, kateri se pri takih razmerah le s težavo daje prilažiti. Tadi ni mogoče večaku, ki hoče svoje delo prav in vestno izvršiti,

po oni niški ceni dela prevzeti (ubiranje glasovirov in orgelj), po kateri je oni sleparji sprejemajo in tega celo v mestu ne, še manje pa po deželi. V nekem trgu na Primorskem v A. ponujal mi je neki gospod, čigar glasovir je bil ne le popolnoma razglašen, ampak na polu razbit, 2 fl. 50 kr. za popravljajje in ubiranje tega glasovira! V mestu takaj pa plačajo mi srčno radó za enako delo 3 fl. 50 kr. ali 4 fl. in za marjše vrsto ne more nikdo takega prevzeti, ako noče delati v lastno škodo. Jaz se ne branim dela in rad jamčim za njega dobro izvršitev, tudi bi rad zahajal in pa tam ne deželo, toda povdati moram g. dopisniku, da mi je nemogoče za par forintov priti v 2 do 4 ure oddaljeno vas ali trg, ker me stane že sama pot toliko ali več, kolikor bi se mi za delo ponujalo, da ne omenim svojega truda in potrebnega materiala, strun itd.

Kar se pa tiče večih del n. pr. popravljajja orgelj, žalostna čkuloja me uči, da sem večkrat že delo v lastno škodo izvršil; da se mi ni niti tega izplačalo, kar sem pošteno zaslužil, in da se je s menoj celo nedostojno ravnalo. Dotivel sem to v nekem trgu na Primorskem, kjer sem popravljaj in popravl cerk. orglje in sicer v T... Bivši tamošnji g. župan D. se menda že dobro spominja svojega vedenja meni nasproti! Sklenem svojo kratke vrstice, ponavlja je to, kar sem že rekel, da sem pripravljen priti, kadar bo potreba, na deželo bodi si za ubiranje glasovirov ali orgelj, a da ne morem dela sprejemati po onih cenah, za kakršne je sprejemajo označeni potepini, ki niso se tega nikdar učili in ne morejo torej tudi dela nikdar tako izvršiti, kakor zahteva poštenost in znanost.

Konečno se priporočam gg. lastnikom glasovirov in pred. cerk. oskrbništvom ter obljubujem vestno, natančno in solidno izvršitev izročenih mi del.

Peter Potočnik.

Iz sežanskega okraja, 26. junija. — (Volitev dveh poslancev v deželni zbor goriški.) Včeraj se je vršila v Sežani volitev dveh poslancev v naš deželni zbor.

Politični okraj sežanski, obstoječ iz sežanskega in komenskega sodniškega okraja, pošilja 56 volilcev na volišče, kajti vsak sodn. okraj broji 28 volilnih mož.

Točno ob 10. uri zbrali so se možje v sobani c. kr. okraj. glavarstva. Iz Sežanskega prišli so vsi na volišče, dočim so iz Komenskega 3 — dva duhovnika in jeden posestnik — ostali doma; volilo je tedaj 53 mož.

Visokorodni g. vičez pl. Höhnel, c. kr. okraj. glavar, pozdravi navzoče v lepi slovenščini ter pravi, da ima on izvoliti 3 ude v komisijo, ostale 4 pa naj si izvolijo volilci sami.

Od gosp. glavarja bili so v komisijo izbrani: gg. Kanobel Karol, posestnik v Sežani; Anton Leban, nadučitelj v Komnu, in Josip Pipan, župan v Škrbinu. Volilci so pa izvolili v komisijo gg.: Praprotnika Avgusta, posestnika v Lokvah; Andreja Štoka, posestnika v Dutovljah; J. Legiša, posestnika v Malhinjari, in A. Jeriča, župana v Kobdiji.

Izbrana komisija je potem izvolila gospoda Praprotnika predsednikom in g. Lebana zapisovalcem poslancev v volilno polo.

Ko je g. predsednik prebral paragrafe, dotikajoče se volitve poslancev v deželni zbor, vršila se je volitev kaj gladko in urno, kajti vsi volilci volili so soglasno prejšnja gospoda poslanca gg. dr. Josipa Abrama in Rajmunda Mahorčiča.

Po volitvi bil je skupen obed v Mahorčičevi gostilni, kjer se je dosta napivalo.

Po obedu nas je povabil g. dež. poslanec Mahorčič na vrt ter nam postregel z izvrstnim teranom in črno kavo.

Strgla nas je ljubezniva hčerka njegova, a tudi prijazna gospa soproga g. poslanca nas je s se svojo navzočnostjo počastila.

Tako nam je v veseli družbi čas hitro potekal, kajti vrstila se je napitnica za napitnico in sicer tudi take, ki so bile kaj humoristične vsebine.

Stoprav v mraku smo se razšli z mirno zavestjo, da smo volili poslanca, ki sta vredna naše zaupnosti. —

Živi ju Bog!

V Kojskem, 20. junija. — Velika dobrotnica gospa T. C. je izročila oskrbništvu tukajšnje farne cerkve M. B. obilno svoto iz namena, naj se napravi v stalni spomin lepa monstranca. Delo se je izročilo slavnemu umetniku g. Teodoru Slabanji v Gorici. Izdelal je iz čistega srebra s pozlačenimi poglavitnimi deli, popolno enako tisti monstranci, katero je lanske leto izdelal za sv. očeta papeža v Rim, toda nekoliko manjši po razmeri tukajšnjega tabernakelnja. S tem izjavi ne samo cerkveno oskrbništvu, ampak vsi, kateri so izvrstno delo ogledali, svojo polno zadovoljnost v zahvalo veliki dobrotnici in v pohvalo umetniku ter ga priporoča vsem, kateri kaj za svoje cerkve potrebujejo.

Oskrbništvu
farne cerkve M. B.

Podbrdom, 15. junija. — (Volitve volilnih mož, cesta in pošta.) Imeli smo pri županstvu na Grahovem volitev dne 3. t. m.; voljenih je bilo 8 volilnih mož; mislim da se ne motim, če rečem, da bojo vsi glasovali za kandidata po „Slogi“ priporočena, kajti vnaprejšje je „Slogina“ kandidata tudi naše domače društvo „Zavednost“ vatanovljeno v Podmeleci za baško dolino. Nalagali pa bomo novima gg. poslancema, da se bota marljivo in neutrudljivo poganjala za naš blagor, korist in živo potrebo, katero imamo v naši nesrečni baški dolini. Morda me bode kdo vprašal: Kako to: nesrečna baška dolina? No, to je obče znano celemu svetu, toliko več pa onemu, kateri se je sam s popotvanjem priprčil, kako zapuščenai smo gledé poti.

Cesta se zdeluje že nad 80 let, toda zdaj še kose stene nimamo, če ravno smo že toliko žrtvali s cestnimi nakladami; celo goldinar na goldinar davka smo plačevali skozi toliko let. A vsega, kar je staro in preteklo, naj tukaj ne omenjam; popišem le nekoliko sedanje stanje naše ceste v baški dolini.

Bil je načrt (plan) narejen po gospodu inženirju Bouvardu že leta 1884., potem zopet popravljen od Hudajžne do Milabarja po gospodu pokojnem inženirju Füru u. Zdaj se nam zmiraj pripoveduje, da je slavna vlada toliko tisočakov pa zopet toliko odločila za baško dolino; in nam je tudi dobro znano, da vlada daje podporo, ali žalibog ni ga, da bi za delo skrbel in da bi se odločeni denar od vlade sprejel ter delo pričelo in sicer po načrtu (planu). Ako se ne prične delo po načrtu in ako se ne odda na dražbo, ne bo cesta v baški dolini nikdar dodelana.

Kakor smo s cesto (potijo) zapuščenai, tako smo tudi s pošto. Od leta 1884. do 1. decembra 1888. je g. Torkar donesal pisma iz Podberda do Grahovega, tako tudi z Grahovega v Podberdo, dvakrat na teden s plačilom, da je tirjal od vsakega privatnega pisma 5 kr. in od denarskega ali priporočenega pisma 10 kr. Na prošnjo slavnega županstva, katero prošnjo je Nj. prevzvišenost grof Coronini s svojo priprošnjo mogočno podpiral pri slavnem c. kr. kupčijem ministertvu, je slavno c. k. poštno ravnateljstvo v Trstu dovolilo 4 kratno poštno zvezzo med Grahovim in Podberdom, namreč v nedeljo, ponedeljek, sredo in petek, ter je ovrglo ono tirjatev g. Torkarja od pisem. To nam veliko koristi, ali vendar nimamo tega, kar imajo drugi državljani. Da se nam še zmiraj škoda godi, naj si bode pri paketih (zavitkih) ali tudi pri pismih, ker nimamo c. kr. pošte Podberdom, to se samo ob sebi razume, naj navedem eden primerljaj. V ponedeljek zvečer prispé morda na Grahovo paket, v katerem je poslano blago, ki se lahko pokvari akuz to, da se predolgo časa po pošti valja. Omenjeni paket dospe v Podberdo še le v petek, ker v sredo se še le poštna spremaica v Podberdo pošlje; tam jo prijematelj še le podpiše in v petek dospe še le omenjeni paket v Podberdo s pokvarjenim blagom, kakor se je slučajno zgodilo. Tako je tudi z denarskimi ali s priporočenim pismom, da pride eden ali drugi prijematelj v veliko škodo, ker imamo med Podberdom in Grahovim premajhno poštno zvezzo.

Zatoraj našim novoizvoljenim deželnim poslancom živo pred oči stavimo, da nam pridobijo od velislavne vlade pomoči v zgoraj navedenih potrebah, namreč za zgradbo naše ceste in za vstanovitev nove c. kr. pošte Podberdom. Le s tema dvema stvarima, ako jih enkrat dosežemo, bomo mogli reči: srečna baška dolina.

Podberčan.

Cerkno, 23. junija. Poročati Vam hočem, g. vrednik, o našem cerkvenem petji; ne mislite, da je vse tako, kakor bi moralo biti. — Posebno zadnja leta se je veliko o tem pisalo in menim, da bi šč. duhovščini imelo biti znano, kaj in kako naj se poje pri službi božji. Slišal sem, da se nekteri hudujejo na g. K., da je namreč on odpravil ljudsko petje pri nas; v tolažbo tem gospodom povem, da to ni res, ter naj si ne belijo po nepotrebnem glave in naj ne pohujšujejo, kjer bi ravno nasprotno morali z dobrim zgledom reformo crkvene glasbe podpirati. Žalibog, da se še vedno dobe taki, ki o tem nič vedeti nočejo, ki se izgovarjajo z ljudstvom, da je Cecilijansko petje prežalostno, da ga ne morejo prenašati, da veliko lepše se je pelo v prejšnjih časih. Toda stojte vprašam vas, ki tako govorite, poznate li „stare“ pesmi?

Kar se je pelo zadnja desetletja, to gotovo nij še „stare“, in vem, da so vam le tē pesmi na mislih; to nij narodno-cerkveno, marveč večinoma pesmi od Riharja, Cveka in drugih istodobnih skladateljev, ktere posni so pa bolj sposobne, da bi jih zvečer na vasi ali pod oknom popevali, kakor v prisotnosti najsvetejšega, kjer naj petje vzbuja svete, vzvišene in resnobne, ne pa mehkužne čute. Tako pesni so valed melodijske in gibčneosti izpodrinile prejšnje „stare“ petje, za ktero vi zdaj misleč, da je novo, ne marate in pravite, da je pusto, ker ga ne poznate, ali poznati nečete. Starih cerkvenih pesmi se pa dobi v „Ceciliji“ in posebno za naš kraj v treh od goriškega cecilijanskega društva izdanih zvezkih dovolj na iz-

biro, s temi poskušajte in sčasoma se jih ljudstvo gotovo zopet poprime in ne se plašiti, če svetohlika za vami kihne.

Prav dobro je, če more duhovnik organistu pomagati in težavno njegovo nalogo po mogočnosti lajšati; če more posredovati med njim in pevci, ker propogosto nastaneja prepiri in delajo mu preglavico. Sledijo pritožbe o sedanjih razmerah med peveci in duhovščino, ki se dajo menda najbolje doma popraviti Ur.

Z obali Jadranskega morja, 25. junija. — Po dolgotrajnem sirotanju naše župnije-dekanije Devinske dobili smo — hvala Bogu — zopet izglednega iz vzornega duhovnika za župnika-dekana v osebi v. č. g. Josipa Skočirja. Čitali smo vže v „Soči“, kako težko in tužno so se Podmelške ovčice ločile od svojega dušnega pastirja, ko se je od njih na višjo stopinjo preselil, ter sprejel njemu podeljeno starodavno imenitno župnijsko Stivansko v Devinu. Vže od njegovih šolskih let obdržala ga je vis. gospa kneginja Hohenlohe, pri kateri je sodanji naš dekan njene otroke kot dvorni učitelj podučeval, v dobrem spominu, in zato ga je tudi kot patrona župnijske cerkve predlagala v potrjenje Nj. vzvišenosti nadškofu Goriskemu.

V kratkem času dekanovega bivanja v Devinu pridobil si je vže arca in naklonjenost vseh faranov in dekanijeke duhovščine. Posebno slovesno in veličastno je bilo zato tudi njegovo slovesno vmeščenje (inštalacija) dne 24. t. m., to je na rojstveni dan sv. Janeza Krst., patrona farne cerkve v Števanu. Mnogobrojno ljudstvo zadelo se je zbirati koj po b. uri. Okolo 10. ure pa začnejo slovesno mošnariji pokati in zvonovi pritrkovati v znamenje, da se bliža Devinska gospoda se svojim g. dekanom. In res, kmalu se zbere okolo 15 č. gg. duhovnikov in družih povabljenih v Sardočevji hiši, iz katere so g. dekan v cerkveni opravi v procesiji spremili v glavno farno cerkev.

Da je bilo vmeščenje res veličastno, slovesno, da je bil govor inštalatorja jako ginljiv in časi in okoliščinam primeren, zadoštuje, da opomnim, da je bil inštalator predstavitelj gospod monsignor dr. Gabrijeljčič, prijatelj g. dekanu. Z njemu lastno razločnostjo v besedi in poudarjanji razložil nam je dolžnosti g. dekana do svojih ovčic in pa ovčic do svojega največjega dobrotnika, dušnega pastirja. Ganljivo spodbujal je ljudstvo k vdanosti do sv. kat. Cerkve in nje vidnega poglavarja sv. Očeta, kakor tudi k zvestobi do našega vzglednega in vernega preavitelega Cesarja. Oj! — da bi le vedno vsi farani in sploh vsi kristjanije prekrasne besede g. govornika v srcu obdržali in po tem nauku se ravnali! — Po dokončani cerkveni slovesnosti odpeljali so se vsi gospodje v Devin, kjer je novi g. dekan svojim gostom za tako slovesnost primerno mizo pogrnil. Med povabljenih goste došla sta tudi knezi naslednik Hohenlohe, kateri je po naključju ravno na svojem domu v Devinu, in njegova mati kneginja Terezija.

Tudi napitnice ni manjkalo. G. dekan napil je Nj. Svetosti sv. Očetu papežu Leonu XIII., preaviti. cesarju in našemu nadškofu. Monsig. Gabrijeljčič pa se je spomnil avstrijskega višjega plemstva, katero se z izgledno udancstjo do sv. Cerkve in do države odlikuje, in med tako vorno in zvesto avstrijsko plemstvo prištevati je tudi svetoslavno družino Hohenlohe, katere udje se nahajajo v različnih visocih državljanskih službah in zato je s krepkim glasom razvočoma knezu nasledniku in njegovi tudi navzoči materi napil ter voščil, da bi se ohranila rodovina Hohenlohe še stoletja! — Na to se je kneževič naslednik vidno gnujan srčno za voščilo zahvalil ter napil g. dekanu, kateri je bil nekdanji njegov učenik.

Res vse se je lepo, vzajemno in slovesno vrtilo. Le škoda, da od strani vlade ni bilo zastopnika, in sicer g. c. k. okr. glavar ni mogel priti, ker so volitve poslancev za dež. zbor in jih mora voditi; g. župan pa se je tudi izgovoril, ker je ta dan v Devinu največji sejem v letu in ima torej kot gostilničar doma prepolne opravila. Svoja voščila pa sta oba bodisi pisмено ali ustmeno g. dekanu sporočila. Zatorej upamo, da ostane vzajemnost vedno nekaljena. Mi pa poslušajmo glas svojega dušnega pastirja g. dekana — da nas bo vodil in da nas privede v varno zatišje iz viharnega pozemoljskega sveta, kar bo nam in njemu v častni in večni blagor. T.

Domače in razne vesti.

Slovensko bralno in podporno društvo bo imelo svojo slavnost v nedeljo 7. julija v prostorih gostilne „Pri ogerski kroni.“ Via Giardino. Ob 10^{1/2} predpoludne bo cerkveno opravilo in blagoslovljenje, ob 2 popoldne banket, ob 8. zvečer koncert. Banket bo stal 2 gl. za osebo in se plača na prej. vsaj do 4. julija. — Vabila se bodo razpošiljala prihodnji teden ter bodo veljala tudi kot vetopnica k blagoslovljenju (pisana na ime vabljenčev) ter dajo

proti plačilu 30 kr. pravico do vetopa h koncertu. — Med mašo in pri blagoslovu zastave se bo pelo, sviralo in govorilo. Programi za koncert se bodo razdeljevali pri vrodu in v društvenih prostorih. Za izvratne pevske moči in dobro godbo je že poskrbljeno. — Radujmo se lepega društvenega praznika ter pokazimo someščanom in gostom, kako se znamo med seboj veseliti, ne da bi druge žalili ali kratili komu pravice, ki mu gredo. Slabo nas poznajo oni, ki menijo, da podporno društvo hoče mir kaliti ali izzivati koga. Nikakor ne. Mirni ljudje smo. Bogu in cesarju zvesti, prijatelji vsakemu, ki nam je v resnici prijatelj! Z zadovoljnostjo moremo javiti, da naši someščani, izvemši par hujšakcev, so našemu društvu prijazni in naklonjeni. Nadejamo se pa tudi prijateljev gostov iz mesta in od drugod. — Z Dunaja dobili smo brzojavno poročilo od državnega poslanca dr. viteza Tonkličja, da na pristojnem mestu na Dunaji so dovolili in zajamčili našo patrijotično slavnost, tako da zdaj se nam ni nič bati ni hudičja ul „kurirja“ (di Gorizia), samo da se strogo držimo svojega programa.

Mestno starašinstvo goriško je soglasno sklenilo prositi brzojavnim putem visoko ministertvo, da bi slavnost podpornega društva prepovedalo. V. ladni zastopnik baron Reehbach je dokazoval, da taka prošnja ni utemeljena in da je ne more podpirati. Pač bi se mestno starašinstvo lahko s čem drugim ukvarjalo namesto z zastavo podpornega društva.

Radodarni doneski otroškemu vrtu v Pevni: Ž. T. 1. gl. 50 kr.; J. Č. 1. gl.; A. Črv 2 gl.; dr. K. F. 5 gl.; Rud. A. 1 gl.; Santol 3 gl.; Kr. 9 gl.; gospa Rezi Jandesek 5 gl.; I. Iv. 9 gl.; monsignor Josip Marušič 5 gl.; — družbi sv. Cirila in Metoda: Ed. Štrekelj v Komnu 2 gl. 70 kr.; — otroškemu vrtu in deklški šoli v Gorici: Poljšak Jožef 1 gl. 60 kr., monsig. Jožef Marušič 5 gl. Hvala presodna!

Volitve na Goriskem so deloma končane. V kmečkih občinah so voljeni: v Tolminu dr. Ant. Gregorič, profesor bogoslovja, in dr. Nikolaj Tonkli, odvetnik, soglasno; v Sežani dr. Josip Abram, odvetnik, in Rajmund Mahorič, veleposestnik in župan, soglasno; v Gradišči Anton vitez Dottori in Josip pl. Del Torre, veleposestnika, soglasno; v Gorici dr. Josip vitez Tonkli, odvetnik, s 75 in Tomaž Čerin, profesor bogoslovja, s 65 glasovi; „liberalca in framašona“ Berbuč in Ruje dobila sta v goriskem okraju po 44 glasov. Navedenih in drugih naslovov posluževala se je stranka proti rodiljubom, ko je viteško proti njima agitovala. Če pa je res, kar se govori, da bi bil eden propalih kandidatov, odbornik „Sloga“, agitoval proti „Slogini“ listi, potem moramo reči, da velja tudi njemu vse to, če ne še več, kar je rečeno drugim v današnjem uvodnem članku. Tedaj bi bila krivda ne le na eni, ampak na obeh straneh, kar je še žalostnejše. — V trgih in mestih so voljeni: v Tolminu, (o 5. uri ne vemo še) v Gorici Franc grof Coronini in dr. Josip Maurovič, mestni župan; v Korminu Miha baron Locatelli, veleposestnik in župan; v Červinjanu Evgen baron Ritter, veleposestnik in obrtnik; v kupčijski zbornici Anton Nigris zemljemerec, in dr. Karol Venuti, odvetnik.

Volilce veleposestnike opominjamo, naj prinesejo seboj k volitvi tudi izkaznico, katero so dobili, ali pa naj jo pošljejo s pooblastilom vred, ter naj se zberejo pred volitvijo, da se dogovorijo o kandidatih. Od dobrega sporazumljenja bo odvisen sreden uspeh volitve. Uradni list s dne 24. t. m. je prinesel popravljen list veleposestnikov. V naši skupini narastlo je število na 298. Neopravičencev, katere je „Soča“ imenovala, ni izpuščen nobeden; to je znamenje, da nikdo ni tega zahteval. Potem naj „Soča“ uči! — „Sloga“ in drugi domoljubi naj delajo s poenolitvostjo in pomirljivostjo na to, da se poleže pri teh volitvah ona razburjenost, ki je nastala valed volitve v okolici goriški. Če se zdaj rana ne zaceli, se še dalje razširi in nikdo ne more vedeti, kdaj in kako se zaceli. Le to je gotovo, da škoda se bo čutila v vsakem oziru. Tedaj, rojaki, podajte si roke in — zmagajte!

V Istri zmagalo je v kmečkih občinah osem narodnih kandidatov Hrvatov in Slovencev. Slava! Voljeni so: v Kopru V. Spinič in Fr. Flego; v Voloskem Sl. Jenko in M. Mandić; v Pazinu dr. Laginja in dr. Dukić; na otocih: dr. Volarić in Fr. Sersić namesto odstopivšega dr. Trinajstića.

Volilni odbor za deželni zbor kranjski razglasil je imena kandidatov za skupino kmečkih občin ter mest in trgov, ki bodo volili 4., oziroma 8. julija. Za okolico ljubljansko ter za okraj Kočevje, Lašče, Ravnica postavil je odbor samo po enega kandidata ter prepustil volilcem, da se zedinijo še za drugega kandidata po svoji volji zadnji trenutek pred volitvijo. To je storil odbor zato, ker se je oglasilo v onih krajih preveč kandidatov, ne da bi se moglo do zdaj gotovo reči, za katerega kandidata je več volilcev. V ljubljanski okolici si stojita nasproti, kakor znano, Ivan Hribar in Frano Povše.

Varujte se psov, ki zadnja leta prav radi stekajo. V ulici Franca Jožefa oklal je domači pes gospodinja in služabnico, ki čakate, kako bodo nasledki tega ugriza, kajti psa so ubili kot sumljivega, da je stekel. V tukajšnji javni bolnišnici umrl je te dni otrok z dežele za steklino, katero je bil dobil pred več meseci, ko se je s steklim psom igral in ga je ta uklal.

Rabini ali židovski verski učitelji odlikovali so se včasih po posebni modrosti, ki je prehajala tudi na njih potomce. Danes nam sicer ni govoriti o rabinu, pač pa o goriskem židu, ki je izrekel v zasebnem pogovoru modro besedo. Rekel je z osirom na hujkanje nekaterih zaslepljencev proti društveni slavnosti radpornega društva: „Moj stari oče je obogatel po Slovincih in jaz tudi in tako maršikateri Goričan; zato nimamo nič proti Slovincem in proti njih društvom, temveč živimo radi v prijaznosti s njimi. Če bi me pa kdo prenal, ali je potrebna deželna norišnica, rekel bi koj, da je silno potrebna in sicer za tiste, ki sejejo prepri med domača naroda in ki so tako slepi, da pahajo od sebe dobiček, ki bi ga imeli, ako bi ne odganjali sodeželanov od sebe, ampak vabili jih, da bi pri njih kupovali, pili, jeli in puščali — denar.“ Zdi se nam, da šid, nekdanji mestni starašina, je govoril resnico.

Ganzseidene bedruckte Foulards fl. 1.20
bis fl. 3.90 p. Met. (ca. 350 versch. Dessins) — vera, roben- u. stückweise porto- und zollfrei in's Haus das Seidenfabrik-Dépot G. Henneberg (K. u. K. Hofliefer.), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Färbige Seidenstoffe von 60
kr. bis fl. 7.65 p. Meter — glatt und gemustert (circa 150 versch. Qual.) — versendet roben- u. stückweise porto- u. zollfrei das Fabrik-Dépot G. Henneberg (K. u. K. Hofliefer.) Zürich. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Odmev.

Za premnoga čestitanja is spominke, ki so mi došli na sv. Ivana dan na mojem imenovanju in umeščenju za prvoga župnika čepovanskega, se iskreno zahvaljujem, in vsem, ki so se me tako blagovoljno spominjali, prošim blagoslov iz nebes.

B. GRČA.

Vsakevrstne tiskovine za slavne slovenske občinske urade, kakor tudi raznovrsten papir in vse druge pisne potrebščine prodaja po znižanih cenah

JOSIP PALLICH,

trgovec s knjigami in s papirjem
ter tiskar v Gorici,
na Travniku, h. št. 6.

Na drobno in na debelo.

JOŽEF CULOT

v GORICI v RAŠTELIJ;

obilna in mnogovrstna zaloga norimberških, galanterijskih, malih reči in igrač.

Največi izbor blaga za raznošedko (havzararje) kramarje, čevljarje in krojače, potem molkov, svetil podob, roženkrance itd.; priporočajo svojo veliko zalogo ures ali lepotečij, tapicerij, olupčevalnega papirja kakor tudi zlato in srebrne podlega za mrtvaške truge po fabričnih cenah, velike zalogo aveč in veliko zalogo čevljev vsake sorte za male in velike cene in može itd.

POSEBNOST

VRTNA SEMENA

vsake vrste in gotove dobrote.

CENE

tako nizke, da se ni bati tekmovanja.

Na drobno in na debelo.

LEKARNA
G. CRISTOFOLETTI
in Gorici
C. K. DVORNI
ZALAGATELJ

ima v zalogi vse domače in zunanje zdravila, vedno sveža, pristna in iz prve roke, vse mineralne vode, zdravstvene dišave in stvari z gumilastike.

Priporoča se posebno gospodom odje-malcem z dečeli ter jamči za hitro in na-tesno izvršitev vsakega naročila.

Gosp. G. Piccoli-ju,
lekarstvu v Ljubljani.

Vinice na Delavskem, dan 12. jan. 1899.

Blagovolite mi poslati dvanajst steklenic Vase omenjene za želodce.

Pohvalno omenjam, da je bila raba leni poslatih 36 steklenic izvrstna. Bolniki raznih vrst se vživali esence z najboljšim uspehom. Neka bolnica je bila že za smrt bolna, vendar se mislila, da mora v male urah umreti; toda komaj je zaužila nekoliko kapljic esence, je že okrevala in čez nekoliko ur popolnoma ozdravela — med tem, da je bila poprej več dni že skoraj na smrtni postelji. Rumeni se tedaj zaradi njenega izvrstnega vpliva sama najbolje priporoča.

Z odličnim spoštovanjem
JURI KÖNIG, izpisk.

V steklenicah po 15 kr. nahaja se v vseh lekarnah v Gorici, Tolminu, Cervignanu, Gradcu, Gradiski, Trzinu, v Trzinu, na Stajerskem, Koroskem, Kranjskem, Hrvaškem; v P. Jancij, Istri in na Tirolskem.

Hitra in gotova pomoč pri želodčnih boleznih in njih nasledkih

Najboljši in najdelavnejši pripomoček za vzdrževanje zdravja, za čiščenje in za čisto sekr, kakor tudi kr- in za pospeševanje dobrega prebavljanja je uže povsod ohranjenje znani in priljubljeni

„dr. Rosa-e življenski balzam“.

Izdelan iz najboljših zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva dobro pri vseh težavah v prebavljanju, zlasti pri slabem toku, želodčnem krči, kislem vzbujanju, krvnem natoku, hemoroidih itd. Vred te svoje preizkušene delavnosti je postal le-ta balzam gotovo in utirjeno ljudsko domače zdravilo.

Velika steklenica stane 1 gld., mala 50 kr. Tlačno primolnih plav je na razpolago.

SVARILO!

Da se izognet prevari, opozarjam te, da je vsaka steklenica dr. Rosa-e balzama, edino le po meni pravi- prirejenega, v moder karton zavita in da ima na strani napis: „Dr. Rosa-e zdravilni balzam iz lo- karne „pri črnem orlu“ B. Fragnerja, Praga 205-3, v nemščini, češčini, madjarščini in francosčini, ter da na pročelju ima natisnjeno moje zakonito zavarovano varstveno znamko.

Pravi dr. Rosa-e življenski balzam
dobi se samo v glavni zalogi
B. FRAGNER-ja,
lekarna „pri črnem orlu“,
Praga, št. 205-3.

V Gorici pri lekarnah: G. CRISTOFOLETTI, A. M. BRONCOLI, K. KÜRNER, J. K. PONTONI

Vse velike lekarnice v Avstro-Ogrski imajo zalogo tega življenskega balzama.

Tam se tudi dobi s tlačni zahvalnih pisem priznane:

Praske domače mazilo
zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Rabi se, če se želim preu- anamejo, zapirajo ali strdijo ko otroka odstavljajo; pri oteklinah vsake vrste; pri črni v prstu in pri zanohtinji; če si kdo roko ali nogo zveže; pri moršaki krvi kosti, zoper revmatične otekline, kronično unenje v kolenih, rokah in ledjih, zoper odprte rane na nogah in na vsakom delu telesa sploh, pri vnetju oteklini.

Vse bule, otekline in utrdine ozdravi v kratkem; če se gnoji, izlode ven vsa gnoj ter v kratkem ozdravi.

V steklenicah po 25 in 35 kr.

SVARILO!

Ker se Prasko univerzalno mazilo od več strani ponareja, opozarjam, da ga le jaz pravi- no izdelujem. Pristno je sa- mo, če imajo rumeno štati- lico, v kateri je napis, nauk, kako je rabiti, na ru- dečem papirju, tiskan v devetih jezikih, in če so zavite v svetlomoder karton, ki ima natisnjeno varstveno znamko.

Balzam za uho. Skušeno in po mnogih poskusih kot najučinkovitejše sredstvo zna- no, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno zgubljen sluh. 1 steklenica 1 gld.

Največja raspoložljiva blaga
J. & S. KESSLER, Brno
Ferdinandove ulice št. 7,
raspoložja zastoj in franko uzorec in cenike
tovarniška zaloga sukna.

Grebenaste blage za letne obleke kakor se smo prti, najnovjši poč. t, ostane 6 1/2 m., za celo moško obleko, gld. 3.

Dekler ne zmanjka! Brnaki ostanki sukna, 3.10 m. za celo moško obleko, 3.75 kr.

Ženske modne blage.

Kritaste in pregaste modne blage, 60 cm. široko, za ponovno tkanje in otroške obleke, 10 m. gld. 2.50.

Jepon- in trinitaste blage v vseh modnih bar- vah I. gld. 3.5, II. gld. 2.80.

Prilicni nakup! Pristno barvano francosko zepir- blage, 75 cm. široko, v prekrasnih barvah, 10 m., zdaj je gld. 3.50.

Širokatna in Jacquard- modne blage, 60 cm. široko, v vseh modnih barvah, 10 m. gld. 3.60.

Boris, najnovjša kritasta modne blage, čista volna, 0 m. poprej gld. 10, sedaj samo gld. 6.50.

Nervy 90 cm. širok, v lepem pregah in v vseh mo- nih barvah v zalogi 10 m. le gld. 4.50.

Kasimir, dvojnoširok, črn in barvast 10 m. gld. 4. gld. 6.5.

Velicni atlas, dvojnoširok, črn in barvast, 10 m. gld. 6.5.

Visejeve tiskane kretone, za 10 m. gld. 2.50.

Letni Jersey-jopiči elegantno se prilagajajo gladki gld. 2.50, tambourirani gld. 3.

Plateno blago in tkanine, Kos 29 vatlov.

Kos domačega platna, dobre baže 1/4 gld. 4.20, 5/4 gld. 5.0.

Kos King-kanine, najtežje in najbolje vrste, 29 vatlov, trajnejše nego pravo platno, 1/4 gld. 5.80, 5/4 gld. 7.50.

Kos oksforda in zepira, najnovjši uzorec II gld. 4.50, I gld. 6.50.

Žensko perilo.

6 ženskih srajc iz modnega platna z zobci gld. 3.25 z vezanino gld. 5.

3 ponečne korzete, iz črnega šifona s fino vezanino I gld. 4, II gld. 1.80.

Pravo angleško cheviot-blago, 3.10 m. za celo moško obleko I gld. 8.50 II gld. 7.50, III gld. 6.

Blago za ogrtače, v najnovjših modnih barvah najfinije baže, 2.10 m. za cel o grtač gld. 6.

Moško modno blago.

Moške srajce iz šifona, kretone, oksforda, najboljši izdelek I gld. 1.80 II gld. 1.20.

Delavske srajce iz oksforda, močne, dobre baže 3 komade II gld. 1.40 I gld. 2.

Gače iz modnega platna, krepkega barhenta I gld. 2.50, II gld. 1.20 za komade.

Normalne reformne srajce in gače za poletje, prijetne za noč, ki pije pot, komad po gld. 5.

12 parov svilnatih kratkih nogovic (ki pije pot) gld. 1.20.

1 potniški plaid, 3.50 m. dolg. 1.60 m. širok pravi angleški gld. 4.50.

6 anknenih kap za moške in dečke moderne facone, gld. 1.20.

Dežnik iz clotha gld. 1.50 iz svile gld. 3.0.

12 žepnih robcev za moške gld. 1.20, obrobljeni z barvastimi kraici, za ženske 1 gld.

Zastori pregrinjala (odejala) in preproge.

Jute-zastori najnovjši počrt, kompletni, 2-barven gld. 2.30 4-barven gld. 3.50.

Jute-garniture, 2 posteljni odejali in 1 prt, najno- vejši turški počrt, 2-barvene gld. 3.50, 4 barvene gld. 6.

Prešito letno rouge odelalo, kompletno dolgo in široko, 1 komad gld. 8.

Jaquard- Manilla-ponožna preproga trajne baže gld. 4.50.

Garnitura iz ripsa, 2 posteljni odelali in 1 prt, najmodnejše sestava barve gld. 4.50.

Cipkasto blago za zastore, najnovjši počrt. 100 cm. široko, 1 km. 25 kr.

Solnenik iz atlasa, črn in barvast, z najnovjšo modno palico, najmodnejši po gld. 2.50, gl. 8 komad.

Raspoložja se po povzetji.
Ne ugajoče blago se nazaj vzame.

V VSEH TRAFIKAH

NAJBOLJŠI
papir za cigarete
je pristni
LE HOUBLON
FRANCOSKI IZDELEK
Cawley & Henry-a v Parizu
SVARI SE PRED PONAREJANJEM!

Glavna zaloga in Avstro-Ogrski: OTTO KANTZ & Com.
L. Stoss im Himmel, Dunaj.

STALNE CENE STALNE CENE STALNE CENE

Kdor se hoče obleči dobro po ceni in ob enem lično, naj se potruži v veliko skladišče

IGNACIJA STEINER-JA
v Gorici, Gospočke ulice 5,
kjer dobi vedno veliko zalogo gotove o- bleke po zadnjem kroji, toliko za može in mladence, kolikor za otroke, in vse po cenah, ki se ne bojijo tekmovalja, n. pr. vrhna suknja pomladna . . . od 7.— f. više
popolna obleka z volne . . . 6.25
hlade . . . 2.—
popolna obleka za dečke . . . 4.50
oblačila za otroke . . . 1.95
vrhna oblačila za otroke . . . 2.75
mlster pomladni od . . . 13.—
chesterfield . . . 20.—
zaponke (sacchetti) . . . 4.35
in mnogo drugih reči.

Osvetljena zaloga
zdravstvenih jop prof. dr. G. Jaeger-a po tovarniških cenah.

Dalje
najbogatejša zbirka domačih in zunanjih rob, toliko za prodaj po metru, kolikor za delo po meri, ki se izvršuje v svoji kro- jačnici.

Kakor tudi
velika in dobro izbrana zaloga izdelkov za gope in deklice.

Če katera obleka ali poramazen dol ne gre prav, vzame se nazaj brez zgaube za pošiljavca ter se zamenja z drugim po izboru.

Želodčne bolezni
hitro in gotovo ozdravi
jeruzalemski balzam
edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Izbrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo, katere bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar dandanes, ko se prodajajo vsakovrstna taka zdravila. Večji del onih kapljic, izliskov itd. itd., ki se oznanjajo in priporočajo občinstvu z visoko letedimi besedami, ni drugega ko pravar, pogosto še škodljiva. Samo jeruzalemski balzam, uže davno znan po svoji priprosti sestavi in po oživljajoči svoji moči na želodčne žive, si je pridobil prednost pred vsimi dru- gimi do zdaj znanimi pomočki, kar potrjuje njegova razprodaja, ki vedno raste.

Ta balzam, bogat krepčajoče moči kineškega ra- barbar, korenike, ki je sploh znana po svojem pre- bavnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim slabostim, izvirajočim iz nerednega prebavljanja. Zato se priporoča, ko jesti ne diši, proti neprijetni sapi, gajusu, riganju, zabasanju, hemoroidnim težavam; pomaga tudi proti zlatenici, glistam in boleznim v drobu.

Steklenica s podukom 30 kr.
Glavna zaloga v lekarni G. B. Pontoni v Gorici.
V TRSTU pri G. B. Rovis, v KORMINU pri A. Franzoni, v TOLMINU pri C. Palisca.

Mineralna naravna voda.

KRALJEVEGA VIRA (Königsbrunn)

KOSTREVOVICA PRI ROGOZETI.

V Gorici jo prodaja ANGEL FORNITZEL, kakor tudi glavno jedilstveno tra- cene in drogerijo.

Vodstvo vira v Kostrevnici, podla Slatina (Sauerbrunn) pri Rogozci (Jasenke).

Mineralna naravna voda.